

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 803/2025
02.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Миодрага Раданчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К.бр.83/24 од 18.11.2024. године и Вишег суда у Зајечару Кж1. 16/25 од 24.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Миодрага Раданчића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К.бр.83/24 од 18.11.2024. године и Вишег суда у Зајечару Кж1. 16/25 од 24.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу К.бр.83/24 од 18.11.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљена за време од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљена је обавезана на плаћање паушала и да оштећеном на име трошкова кривичног поступка плати износ од 144.000,00 динара, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Зајечару Кж1. 16/25 од 24.04.2025. године одбијене су жалбе браниоца окривљене и окривљене а пресуда Основног суда у Књажевцу К.83/24 од 18.11.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Миодраг Раданчић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али из образложења захтева произилази

да у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе или их укине и врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али суштински образлаже и указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да дело за које се окривљени гони није кривично дело, обзиром да нема битних елемената кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ односно не постоји угрожавање спокојства и душевног стања оштећеног. Наиме, радње окривљене описане у изреци пресуде ни на који начин нису могле бити подобне да угрозе спокојство оштећеног и његово душевно стање и на начин како су извршене код оштећеног нису могле створити осећај страха и угрожености, а што је у конкретном случају потребно за постојање предметног кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

У изреци пресуде је наведено да је окривљена АА, у време, месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, „...са умишљајем и у урачунљивом стању, ... дрским и безобзирним понашањем угрозила спокојство и душевно стање члана своје породице, сада бившег супруга ББ., на тај начин што је, када је он прешао да живи на спратни део предузећа..., више пута долазила до просторија фирме, иако је у то време радила од куће, пела се на спрат, куцала на врата, покушавала да уђе, а ван радног времена покушавала да ципом уђе у круг предузећа, свакодневно га више пута позивала са свог мобилног телефона и тако узнемиравала, да би дана 10.11.2022. године, дошла до спратног дела предузећа... где се оштећени налазио и обратила му се речима „ти си ђубре, кур.ар, олош, швалер, је.аћу ти матер, истераћу те одавде као што сам то учинила из куће у ...“, а које понашање је код оштећеног изазвало осећај страха и несигурности, а била је свесна да је њено дело забрањено“

По налажењу Врховног суда, у радњама окривљене стичу се сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и то како објективна обележја која се односе на радњу извршења која се састоји у употреби квалификоване претње према оштећеном, којом радњом је проузрокована последица

тог кривичног дела у виду угрожавања спокојства и душевног стања члана породице – сада бившег супруга, који је након упућених претњи и у страху за своју безбедност пријавио окривљену полицији, тако и субјективна обележја, која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљене, који обухвата свест о забрањености дела.

При томе, по ставу Врховног суда, претња коју је окривљена критичном приликом упутила оштећеном је била озбиљна и стварна и као таква објективно подобна да доведе до угрожавања спокојства члана породице, до чега је у конкретном случају и дошло, а имајући у виду конкретне околности догађаја описаног у изреци пресуде, па су супротни наводи захтева којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтева бранилац окривљене наводи да је оштећени одлазио на лекарске прегледе у битно различитим периодима у односу на датуме када је подносио пријаве, што указује да код оштећеног није постојао нити страх, нити узнемиреност, па је по ставу браниоца, изостала и последица која чини обележје кривичног дела. Поред наведеног бранилац напомиње и да судови нису узели у обзир да је оштећени више пута пријављивао окривљену након што је против њега покренут кривични поступак за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, како би направио баланс кривичне одговорности. Даље се у захтеву наводи и да су сведоци, којима је оштећени послодавац, мењали свој исказ, па су навели да им се оштећени жалио како га је окривљена позивала док су били на пословном ручку. Оваквим наводима браниоца окривљене у суштини се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, те се Врховни суд није ни упуштао у оцену ових навода.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Миодрага Раданчића,, то је Врховни суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић